

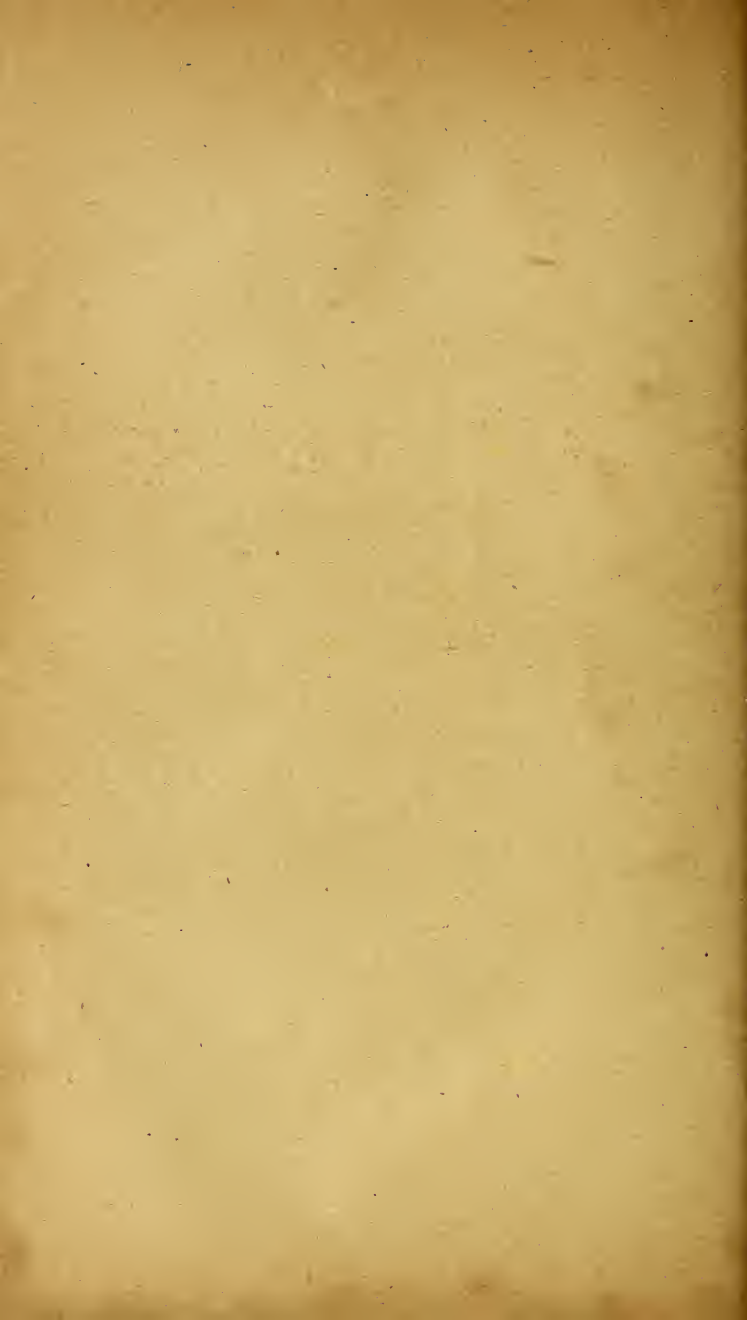
511
Alexandre P. Maristany

465

Amich de confiansa

Diálech en un acte

Amich de confiansa

Alexandre P. Maristany

Amich de confiansa

DIALECH EN UN ACTE.

Aquesta obra es propietat del seu àutor
y ningú sense el seu permís podrà re-
presentarla, traduir-la ni reimprimirla.

La Societat de Autores Españoles,
es la encarregada de cobrar els drets.

Queda fet el dipòsit que marca la llei.

BARTOMEU BAXARÍAS
MPRESSOR : : Alt Sant Pere, 17
BARCELONA : : : : 1911

REPARTIMENT

LA MARQUESA. . . . Srta. Carme Rovira
EDUARD QUINTANA . . . Sr. Alexandre Nolla

L'escena a Barcelona, en nostres días

Dreta i esquerra del actor

NOTA.—Encara que l'autor imprimeix el diàlech tal y com el va escriurer, aconsella que per la representació s'escursi, confiant en el bon criteri del director d'escena:

ACTE ÚNICH

Salonet de solter de Eduard Quintana, reduhit, perfumat, elegant, de tons alegres... amb una paraula: *chich*. Una porta al fons que dona al recibidor, veyentse la porta d'entrar al pis, qu'ha de procurarse que tingui visos de realitat. Una porta a la dreta que dona al interior del pis y un balcó a l'esquerra. D'esquena al balcó una butaca y enfront la taula escriptori, molt plena de llibres y papers. A la dreta una chaise-longue, una tauleta y algunes cadires. Damunt de la taula un gerro amb flors y servey de tè amb la maquineta d'esperit de vi y pastes.

Al alsarse el teló no's veu ningú en escena. La porta del fons està oberta, la del pis tancada. Moments després, se sent qu'algú l'obra, y quan està un parell de pams oberta, treu el nas primer y el cap després l'Eduard Quintana. Mira a dreta y esquerra esferehit y entra tancant la porta satisfet. Un cop a dins torna a mirar, escolta si sent algún soroll y no veyent, ni sentint a ningú, llensa un ¡ay! de satisfacció y se'n và a seure enfront de la taula escriptori. En Quintana es un xicot d'uns trenta a trenta cinch anys, alegre, simpàtic, solter, molt viu y molt decidit. Dú un bigoti no massa gros, clenxa al mitj y vesteix terno molt elegant y possiblement de color fosch. Rè d'armilles extranyes, de pantalons exagerats o jaqués ridí-

cols. Un cop assentat a 'la taula obra calaixos, regira papers, treu una pila d'escriptures, en torna a ficar una bona part al calaix, les llegeix molt per damunt, etz.

Eduard. Afortunadament no hi hà encara ningú. Aquesta, me sembla qu'es aquesta.

Pausa breu.

Y quín mal rato he passat! Sí, ja la tinch, gracies a Deu!

Trayent el relotje

Veig que son tres quarts tocats de cinch y l' hora de la cita es a les cinch. Amb una mica més... La cita dels dolços enamorats! Si me'n arribo a recordar deu minuts més tart. El pobre senyor Fontanals esperantme.. y jo aquí fent un trist paper.

Llegint l'escriptura.

Tampoch es aquesta. Avuy no sé ahont tinch el cap.

Torna obrir el calaix, treu un altre escriptura y tanca l'altre.

Aquesta. Això d'anar a casa del notari per consultarli una escriptura y deixàrsela a casa... ja es el colmo.

Alsantse.

M'agradaria molt conèixer aquesta gran conquesta de'n Gonzalo. Ell podrà ser dropo, enso-pit, pero no hi hà dupte qu'es afortunat. Diu qu'es guapa, jove, casada... y de l'aristocra-cia... Ay, l'escriptura del cens!

Treu el relotje, corre a la tau-la obra el calaix, treu algunes escriptures, en separa una y guarda les demés.

Assegurem-se de qu'es aquesta. Sí. Me sembla que ho tinch tot. No sé qui dintre deu ser aquesta marquesa. Y aixó qu'a Barcelona de marqueses... pero em sembla qu'aquesta es de debó. Veig que'n Ramón ha complert lo que li he dit al peu de la lletra. Tot molt net, molt perfumat... el tè a punt...

Va a olorar un gerro de flors.

Noy, flors y tot!

Me'n vaig, que si'm trobessin aquí... Verdaderament fóra graciós! Deixar el pis a un amich per una cita amorosa, prometre que no hi haurà ningú, y...

Riu tot anantsen cap al fons

Me'n vaig amb cert sentiment porque m'agradaria conèixer... però me'n vaig. Deixo la gabia pels aucells.

Ja es a la porta. Se sent un soroll de clau qu'entra al pany y ell es queda glassat escoltant.

Carat, carat!... Això sí que'm sab greu!

Quí serà? Tenen una clau cada un...

Malvinatge les escriptures!

S'amaga pel corredor. De sobte s'obra la porta y entra una senyora molt ben vestida amb sombrero y vel molt espès. Torna a tancar y s'assenta a la chaise-longue. Es la Marquesa.

Marquesa. ¡Ayl... Me sembla que ningú m'ha vist. Qu'es extrany que no sigui aquí?...

En Quintana vol anarse'n y de puntetas se'l veu passar pel fons. Al anar a obrir la

porta el pany, mal untat d'oli,
fà un soroll y la Marquesa es-
pantada es gira.

Ay!

Ell es queda d'esquena y ella
se li acosta.

Gonzalo!

Ell no's mou.

Gonzalo!

Es gira y tots dos es queden
nerviosos, sofocats... sorpresos.

Eduard.

Marquesa. Ah!

Eduard. Marquesa! Vostè?...

Marquesa. Vostè aquí, Quintana? Ay Deu
meu, jo dech haverme equivocatl... Sí, sí,
aquí no deu ser... Ay, perdoni! Estich per-
duda!

Eduard (*sense saber què dir.*) Soch jo qu'haig
de pregarli que'm perdoni. Es culpa meva
lo qu'ha succehit.

Marquesa. Pero jo'm creya que...

Eduard. Calmis, calmis.

Marquesa. Pero no es aquí a casa de'n Gon-
zalo Moncada?

Eduard. Sí y no.

Marquesa. En què quedèm?

Eduard. Sí. Quedèm en que per avuy ho es,
però...

Marquesa. Ay, parli, parli... estich per-
duda!...

Eduard. Ho faré amb gust però tranquil·lís.
Aquí es a casa d'en Gonzalo, per avuy, per-
qué jo li he cedit el pís per una aventura.

Marquesa. (*apart*) ¡Quina vergonyal

Eduad. M'he descuidat unas escripturas... he tornat a cercarlas confiant en que tenia temps... Y vostè es molt puntual. ¡Ay perdonil

Marquesa. ¿De manera qu'en Moncada no es aquí?

Eduard. Per are... no, senyora.

Marquesa. ¡Quín concepte formarà vostè de mí!

Eduard. Que la puntualidad es cronométrica. Cap més opinió. Me faig càrrech de tot; torno a pregarli una y mil voltes que'm perdoni y... li asseguro que soch un pou per guardar secrets. Seguí. En Gonzàlo no pot tardar. Jo amb el seu permís me retiro, me sabria greu que'm veyés.

Marquesa. El mal ja es fet no'té remey. Vostè sabia qu'algú havia de venir a n'aquí, are ja sab qui es aquest algú. No se'n vagi qu'haig de donarli explicación. Jo venia aquí a veura en Moncada plena d'ilusió, però qu'ell no deu sentirme tonte, perquè devent serhi avans que jo per lley de cortesia, no ha vingut encàra. Sola aquí haig de aburrirme. Vostè dirà que podria anar-men, es clar...

Eduard. Jo no diré tal cosa...

Marquesa. M'he fet el propòsit de no sortir d'aquí fins que sígui fosch y... amb una paraula, quedis.

Eduard. Amb molt gust.

Marquesa. Jo no vuy que vostè formi un mal concepte de mí...

Eduard. Això may.

Marquesa. Sí, sí, vostè are me creu qualsevol cosa...

Eduard. May de la vida.

Marquesa. Y si no ho diu perquè jo sé que vosté es molt correcte, ho pensaré.

Eduard. Li juro que nó.

Marquesa. Donchs per sí de cas... sègui, fàs-sim el favor.

Eduard. Amb molt gust.

Marquesa. ¿Té cinch deu, quinse minuts per una dama?

Eduard. Si aquesta dama es vostè, tota la vida.

Marquesa. Confío en que no comensarà amb florejios a dreta y esquerra.

Eduard. Si vosté vol, no senyora.

Marquesa. Donchs gracias pels minuts concedits; perdoni.

Eduard. Es vosté marquese qui ta de perdonarme aqueste entrade tan poch oportune.

Marquesa. Jo li explicaré..

Eduard. Permetim, soch jo qui deu una explicació a vostè, senyora;... ¿però y si ve en Gonzalo?

Marquesa. Poch interès deu tenirhi quan tarda tant.

Eduard. ¡Quí sab!

Marquesa. M'ho penso.

Eduard. Donchs bé, el meu amich Gonzalo Moncada, va demanarme am molta insistencia que li deixés el pis per una tarde, que tenia un compromís, una cita amorosa, qu'ell vivia en familia ... Son coses aquestes que way m'han agradat.

Marquesa. Però va accedir.

Eduard. Va costarme molt... però cregui qu'are m'en alegro.

Marquesa. Perquè.

Eduard. No m'ho fassi dir, que prou ho sab. Jo mateix ho he preparat tot, per la dama dels pensaments de'n Gonzalo, perquè en Gonzalo, encara que no gayre, pensa... ¡Ay! dispensi, marquesa potser l'he ofesa...

Marquesa. No, es ell qui m'ofèn no venint a l'hora.

Eduard. Més de mitj hora avans ja era al carrer y al ser a prop de cal notari em recordo de que m'he deixat les escriptures qu'habiam de revisar.

Marquesa. Y are el notari l'esperé y jo l'entretinch...

Eduard. A casa d'un notari may s'hi arriba tart. Y sobretot... entre ell y vostè...

Marquesa. Segueixi contant que m'interessa,

Eduard. Sabía que la cita era a les cinch; m'he cregut tenir temps, m'he entretingut una miqueta massa y al anar a sortir... Li juro marquesa que no he vingut per curiositat.

Marquesa. Això ja m'ho penso.

Eduard. Cregui que seré discret, que sabré guardar silenci com deu ferho un caballer y que tant sols me dol haver sorprès un secret del seu cor.

Marquesa. No dupto senyór Quintana, de la seva caballerositat. Tinch confiança complerta amb vostè. Ha sigut una lleugeresa meve venir aquí; però quan me conegui, sabrà que soch ben desgraciada. ¿Veritat que l'ha sorprès molt veurem a casa seva?

Eduard. Es que vostè no es a casa meva. Vosté es a casa del meu amich Moncada.

Marquesa. Soch a casa de vosté desde'l mo-

ment que vosté am reb. Si fos a casa de'n Moncada, sapiguent que jo haig d'anarhi, bé hi seria ell per rèbrem. Y per cert que té un pis molt bufó per lo que veig.

Eduard. Sensill.

Marquesa. Quàntes?... perdoni la meva indisereció... quàntes?... no, no...

Eduard. Digui digui.

Marquesa. Quàntes dones han entrat en aquest pis avans que jo.

Eduard. Per en Gonzalo cap. Li juro, vostè es la primera.

Marquesa. Veig que se'n recorda molt de'n Gonzalo. Ja sé que no tinch dret a preguntarho...

Eduard. Hi té dret, jo li dono.

Marquesa. Es molt amable. Quàntes?

Eduard. Fà poch temps que visch aquí.

Marquesa. No fugi d'estudi.

Eduard. Si no li dich que sí falto a vostè y si li dich falto...

Marquesa. A n'en Gonzalo, y vostè s'estima més...

Eduard. No, no, rè d'això. Lo que jo dich y afirmo es que'n Gonzalo tè més sort de lo que jo'm pensava, y cregui que no se la mereix. El seu comportament! Jo en el seu cas mitja hora avans, què dich... un' hora avans, ja hauria estat aquí, nerviós, esperant-la y si s'haguès retrassat, pobre silló, y pobra tetera, y... pobre de mí, amb els nervis que jo gasto.

Marquesa. Però de veras vostè?...

Eduard. Quan jo he tingut una cita, may tant afortunada com la del meu amich, dos días avans ja no he dormit ni he trevallat,

ni he menjat, pensant amb l'hora, amb el minut de poguer... y ell, ja ho veu, tant tranquil; fins es capàs de dir que la seva mamà l'ha entretingut.

Marquesa. Y sab per què tot aixó? Perque vostè estima y ell no, per qué vostè té sanch y ell...

Eduard. Horxata. Ay, perdoni, marquesa, sempre oblidó que vostè l'estima!

Marquesa. Cregui que a cada moment que passa vaig refredantme una mica més, y estimantlo una mica menos.

Eduard. Es possible; però... si are ell vingués, aquesta especie de refredament amb contagos es convertiria en passió.

Marquesa. Vostè no'm coneix encara.

Eduard. Vostè a mi tampoch. Ja ens anirèm coneixent. Me permet que li ofereixi una tassa de tè?

Marquesa. ¿Què's capàs de ferlo?

Eduard. Amb quína cara ho diu?

Marquesa. Veyam si s'hi lluheix. M'agrada-rà vèurel fer un tè.

Ell s'aixeca va a fer el tè: ella s'aixeca un moment després y s'acosta poch a poch, a la taula escriptori.

Sab que vostè es molt previsor?

Eduard. Donchs encara ho vuy ser més. Vaig a posar una balda a la porta. Si vé... que truqui.

Và a la porta, posa la balda y torna a escena.

Ja està.

Marquesa. Què'n deu haver près de tès en circumstancies parescudes!

Eduard. May am tan deliciosa companyia.

Marquesa. Què n'es d'adulador!

Eduard. No ho cregui. Soch sincer; vosté es una dona...

Marquesa. Miri que bull l'aigua.

Eduard. Encara no.

Marquesa. (*Mirant uns retrats de l'àlbum.*)
Quí deu ser aquesta dona tant guapa?

Eduard. Si'm permet li posaré sucre. Quànts?
Ja conech que vostè n'hi vol molts.

Marquesa. Esgarrifis.

Eduard. Ja estich esgarrifat. Deu?

Marquesa. No tants, cinch.

Eduard. No m'extranya que sigui tant dolça.

Marquesa. En cambi el meu marit no n'hi pren cap.

Eduard. Ja sé qui té la culpa de que no visquin bé. Treguis els guants y el sombrero.

Marquesa. Ay sí, desde'l dematí que ho duch!

Eduard. Vol que l'ajudi?

Marquesa. No's molesti.

Eduard. Tinch una especialitat per treure passadors.

Marquesa. Veyam l'especialitat.

Ell li treu poch a poch el passador.

Molt bé... molt bé.

Eduard. Quína llàstima que'n Gonzalo!

Marquesa. Serveixi'l tè.

Eduard. Serà poch fet.

Marquesa. No hi farà rè.

Eduard serveix el tè.

Eduard. En Gonzalo no es l'home que pot

ferla felissa. Jo sé que vostè no es felis dintre de casa.

Marquesa. No.

Eduard. Vostè necessita un home alegre, divertit, una mica tendre, amb experiència de de la vida, jove, romàntich, un home que visqui sol, que tingui un pis confortable...

Marquesa. Consti que'l veig venir.

Eduard. Donchs me té ben a la vora.

Marquesa. Una mica massa. Vostè deu haver pensat: vetaquí una dona jove, agradable, que m'es simpàtica, casada amb un home a qui no estima y que no l'estima tampoch; enamorada d'un xicot jove y ensopit, que tampoch dona proves d'estimarla. Per què no puch jo posarme en el seu lloch? Jo no soch pas despreciable, soch lliure, tinch un pis... tinch confort... soch romàntic, tinch experiència de la vida... atrevimshi, atrevimshi.

Eduard. No he pensat tant; pero es verdaerament una llàstima qu'una dona com vostè es vegi sola, abandonada... Vostè mereix més, mereix un amor constant.

Marquesa. No existeix.

Eduard. S'en troban alguns exemplars. Jo, per exemple.

Marquesa. Vostè? Quí es una bellesa que he trobat fullejant aquell àlbum?

Eduard. Quàn l'ha vista?

Marquesa. Quan vosté estava molt ocupat fent el tè. He suposat que no era cap secret l'àlbum... El felicito, es molt guapa. Víu a Barcelona?

Eduard. Es tota una novela. Li contaré. No s'espanti, no té més qu'un tomo curt. Fà d'això més de tres anys. Viatjava jo per

Escocia. Em trobava a coberta d'un vaporet qu'atravessa el deliciós canal de Caledonia. Ella y jo estavam de costat contemplant aquell hermós paisatge que s'oferia als nostres ulls. Era al caure de la tarde y la lluna comensava a sortir.

Marquesa. Quin romàntich!

Eduard. Al principi contemplavam tots dos el paisatge, després ella... més tart cap dels dos. Ens contemplabam embadalits.

Marquesa. Y la lluna aguantant la capa...

Eduard. La lluna... y alguns passatjers. Vá contarme la seva historia; pero no vá volguer dirme may quí era. Al separarnos li vaig demanar un recort dels dos dies que varem passar junts y em va donar el seu retrat.

Marquesa. Y no ha tornat a veurela?

Eduard. May més. Un vespre, al arribar a casa, hi havia damunt de la taula de la meva habitació un sobre molt perfumat ab la següent carta: «Niza, 8 d'Abril. Hotel de les Palmeres. May oblidat amich: No puch treurem del pensament els dos días que varem passar junts en el vaporet a Escocia. Veniu a despedirvos avans no mori. Wanda Karsivana.» Feya un any just que ens havíam conegut. Vaig agafar el tren y al arribar ja era morta. Allí vaig averiguar qu'era l'esposa d'un príncep rus y qu'havia sigut molt desgraciada.

Marquesa. Y pensar que vá morir potser d'amor per vostè!

Eduard. No hi hà dubte que vá morir pensant amb mi. Es un amor ideal, romàntich; es un amor sense amor... però ja ho veu, ab tot y ser un home, y tenir fama d'*invulnerable*, no vaig poguer evitar una llàgrima.

Marquesa. Una sola! Ja es lo menys que's pot demanar.

Eduard. Val més una si surt del cor, que moltes si surten del clatell.

Marquesa. Donchs vostè té fama realment d'*invulnerable*.

Eduard. Es fama no més y molt injusta. No envejo aquestos temperaments impassibles a tot sentiment d'amor. Els poetes diuen que l'amor es la vida y el romanticisme el refinament de l'amor, l'art de la vida. Jo, a estones, soch realista, molt realista, y altres romàntichs; però si vostè fixa la mirada, me torno realista. Tinc estonas de tot. La vida sol ésser seca, brutal, positiva... El romanticisme l'enlayra, donantli un aspecte bonich, dols, agradable. Jo no soch egoista per la dona, la vuy per la meva felicitat, però vui al mateix temps la d'ella.

Marquesa. Veig que vostè es un conquistador refinat. Vostè coneix la dona.

Eduard. Ab crúa realitat no's conquista un cor.

Marquesa. Té rahó, las donas necessitem amor... però acompanyat d'engany, de... coqueteria. Hi hà que pintarnos-ho tot més bonich del que's en la realitat. La dona viu massa dintre de la realitat en la seva vida íntima y quant pot, se'n va correns a un mon més ideal, y es precis parlarli en aquest ambient.

Eduard. Això es.

Marquesa Y are que hem vagat per l'espai envolcallats de romanticisme, tornèm a la realitat de la vida. Si jo li demanés que rompès aquesta fotografia, ho faria vostè?

Senyala l'àlbum.

Eduard. May! No ho faria may!

Pausa breu.

Marquesa. No ha sigut novia... ni amant...
ni relació íntima...

Eduard. Precisament. Quan l'amor s'ha pogut saborear a voltes s'olvida... quan ha tingut qu'olvidarse s'hi pensa sempre.

Marquesa. Y si jo li demanés ab insistencia?

Eduard. Diria que son gelos, y això ..

Marquesa. Això no, no.

Eduard. Donchs diria que la Marquesa de Fontblava vol jugar ab els meus sentiments, que vol veurer fins ahont pot arribar la cobardia d'un home, que vol ferli mancar a una promesa; que vol veurer si sab olvidar; per últim, que vol ferme aparèixer mesquí y ridícol als seus ulls per riurersen y per despreciar-me després. No; marquesa, no, vostè s'equivoca. Soch un home que sab guardar millor els recorts; que sab estimar quan arriba el cas.

Marquesa. Això es lo que volia sentir jo dels seus llavis. Això es lo qu'ha de ser: fidel al recort imborrable d'una dona a qui solzament ha vist dos dies, respectuòs ab els devers d'amistat... Y are, are sí que me'n vaig, comensa a ser fosch.

Eduard va a donar l'electricitat.

Eduard. Quedis, li prego. M'ha dit que no duya pressa.

Marquesa. Perquè haig de durla, si al arribar a casa no trovo amor? He vingut per en Gonzalo plena d'amor, y ja veu quin desengany! Tots els homes son iguals!

Eduard. Tots no.

Marquesa. Es veritat, uns saben enganyar més qu'els altres.

La Marquesa hodiú somrient.

Eduard. No somrigui, encara que bé li escau.

Marquesa. No somrich d'alegría. La tristesa a voltes també fa somriure! Les dones com jo son molt desgraciades, alegres per fora, tristes per dins. Vareig casarme contra tota la meva voluntat. Si'ls pares sapiguessin devegades lo que fan! El meu marit es rich, molt rich y noble, però no de fets. Jo vaig sola pel mon; els homes me segueixen pel carrer, me rodejan als balls, m'enrahonan als teatres y reunions... la tentació es constant... Però no ens entristim. Li demano tant sols que no m'enganyi.

Eduard. Li prometo. Perquè no l'hauré coneguda avans, marquesa! Vuy la seva amistat.

Marquesa. Això ja ho té.

Eduard. Demano més, el seu amor.

Marquesa. Això no's dona; es guanya.

Eduard. Procuraré guanyarlo. Puch esperar que vindrà sovint aquí a parlar del nostre romanticisme?

Marquesa. Me promet no assemblarse en res a la major part dels homes?

Eduard. Que vol dir que m'hi assemblo?

Marquesa. Per les paraules, no.

Se sent soroll a la porta. Tots dos es quedan sorpresos.

Eduard. En Gonzalo! Bé podia haver tardat una estona més.

Marquesa. (*En broma.*) Encara li sembla poch?

Ella es dirigeix al fons.

Eduard. Ahont và?

Marquesa. A obrir.

Eduard. A obrir?

Ell l'agafa per la mà y la deté.

Marquesa. Sí; vaig a dirli... qu'ha fet tart.

Eduard. (*Besantli la mà.*) Oh, marquesa.

Marquesa. Poch a poch.

Eduard. Diguim avans que m'estimal

Marquesa. Què no ho coneix que sí?

Se'n va correns al fons. Ell tanca la portá y torna a escena.

Ay, gracies, Gonzalo; ets un verdader amich!

TELO RAPIT

Obres de Alexandre P. Maristany

TEATRE CASTELLÀ

El príncipe Sergio, drama en cinch actes, traducció directa del francès.

La Confusión, comedia en quatre actes, traducció directa del alemany.

Romper el hielo, comedia en un acte y en prosa.

Barrer para adentro, comedia en un acte y en prosa (2.ª edició).

La Juventud (*Jeunesse*), comedia en tres actes y en prosa.

Los de Belmonte, alta comedia en quatre actes y en prosa.

Tratado de paz, boceto de comedia en un acte y en prosa.

Solo para hombres, monòlech en un acte y en prosa y vers.

Los hipócritas, comedia en quatre actes traducció directa del anglés (1.)

TEATRE CATALÀ

La victoria dels Filisteus, comedia satirica en tres actes, traducció directa del anglés (2.ª edició) (1)

(1) En col·laboració ab don Salvador Vilaregut.

Mirar per casa, comedia en un acte y en prosa. (3.ª edició) (1)

Tot bon oaballer... joguina en un acte y en prosa.

El hipòcrites, comedia en quatre actes, traducció directa del anglés. (1)

Els mentiders, comedia en quatre actes, traducció directa del anglès. (1)

Fior de sacrifici, estudi psicològich en un acte.

El Magistrat, farsa còmica en tres actes y quatre quadros, traducció directa del anglés.

Amich de confiança, diálech en prosa.

(1) En colaboració ab don Salvador Vilaregut.

BIBLIOTECA "DE TOTS COLORS"

	<u>Pessetes</u>
<i>La llàntia del odi</i> , tragedia en quatre actes, per Gabriele d'Annunzio.	2
<i>La fortuna boja</i> , comedia en quatre actes, per Joseph Morató.	2
<i>Papà ministre</i> , drama en tres actes, per Gerolamo Rovetta.	2
<i>¡Por!</i> comedia en un acte, per Felix Duquesnel. (2. ^a edició).	50
<i>Els mestres contistes</i> . Volum primer (agotat).	1
<i>La campana submergida</i> , rondalla escènica en cinch actes, per Gerhart Hauptmann.	2
<i>Les ales de cera</i> , comedia en dos actes, per Manel Folch y Torres.	1 50
<i>Cor delator</i> , monòlech, per Edgar Poe.	25
<i>L'assumpció de Hannele Mattern</i> , drama d'ensomni en dos actes, per Gerhart Hauptmann.	1 50
<i>Els pobres menestrals</i> , obra en tres actes, per Adrià Gual.	2
<i>Els mestres contistes</i> , Volum segón.	1
<i>Els picarols</i> , rondallà de l'Alsacia en tres actes, per Erckmann-Chatrian.	2
<i>Joventut de Princep</i> , comedia en cinch actes, per Wilhelm Meyer Forster.	2
<i>Gent d'ara</i> , comedia en dos actes, per Eduard Coca y Vallmajor.	1 50
<i>Un cop de vent</i> , pas de comedia per Joseph Morató.	50
<i>Cavalleria Rusticana</i> , Escenes sicilianes, per G. Verga.	75

<i>Rosa Bernd</i> , drama en cinch actes, per Gerhart Hauptmann.	2
<i>L'honor</i> , topo en un acte, per Apeles Mestres.	50
<i>Els mestres contistes</i> . Volum tercer . . .	1
<i>La familia Rocamora</i> , drama en quatre jornades, per Pompeu Crehuet.	2
<i>Un joch de cartes o Memorialistes ab lletra menuda</i> , sàinet en un acte, per Manel Folch y Torres.	75
<i>El pobre Enrich</i> , llegenda germànica en cinch actes, per Gerhart Hauptmann.	2
<i>La morta</i> , quadro dramàtich, per Pompeu Crehuet.	1
<i>L'enrenou del poble</i> , quadro de costums en un acte, per Felip Palma.	75
<i>El comensar de les coses</i> , comedia en quatre actes, per Joseph Morató.	2
<i>Llibre del actor</i> , per J. Ferràn Torras.	1
<i>Flames en l'ombra</i> , drama en tres actes, per A. Butti.	2
<i>Les precioses idícules</i> , comedia en un acte, per Molière.	1
<i>Drama d'humils</i> , un acte, per J. Puig y Ferrer.	1
<i>Nit de neu</i> , drama en un acte, per Robert Bracco.	1
<i>Pèl de Panotxa</i> , obra en un acte, per Jules Renard.	1
<i>L'Agricultor de Xicago</i> , comedia en dos actes, per Gabriel Timmory	1 50
<i>Gaziel</i> , poema lírich-dramàtich en un acte, per Apeles Mestres.	1
<i>Les angunies del Repòs</i> , comedia en tres actes, per Joseph Morató.	2
<i>Edip Rey</i> , tragedia de Sòfocles.	2

<i>El malalt imaginari</i> , comedia en tres actes, de Molière	2
<i>Flors y Violes</i> , dos actes de comedia, per Pompeu Crehuet.	1 50
<i>Les arrels</i> , drama en tres actes, de Joseph Morató	2
<i>La Cort de Lluís XIV</i> , drama històrich en cinch actes, de Victorià Sardou	2
<i>La Rondalla del Amor</i> , Trilogía, de l'Apeles Mestres.	1
<i>Malvestat d'oriana</i> , llegenda per Joseph Carner	2
<i>Les bessones</i> , quadro de comedia, den Florenci Cornet.	75
<i>Reixes enfora</i> , drama en tres actes, den Manel Folch y Torres	2
<i>Scherzo</i> , comedia en un acte, de J. Pous y Pagés	75
<i>May se fa tard si el cor es jove</i> , comedia en tres actes de l'Avelí Artís y Balaguer	2
<i>L'únich consol</i> , drama per R. Suriñach Senties	1
<i>Un retrat</i> , drama escrit en Esperanto, per Nadina Kolowrat	75
<i>Fontalegría</i> , dos actes de comedia, per Pompeu Crehuet	1 50
<i>El Bon Rey Dagobert</i> comedia en quatre actes y en vers per Rovoire.	2
<i>Pirenenques poesies</i> per Joseph M. ^a Guasch.	2
<i>L'ase d'en Buridan</i> comedia en tres actes per R. de Flers y G. A. Caillet.	2
<i>Raig de sol</i> comedia en dos actes per Joan B. ^a Pagés.	1 25

<i>El Rey</i> comedia en quatre actes per G. A. de Caillavet, R. de Flers y E. Aréne.	2
<i>Burgeseta</i> , comedia en tres actes per D. y V. Corominas Prats.	2
<i>Extrems que's toquen</i> , dialech de Ma- nel Folch y Torres.	1
<i>El curandero nou</i> , sainet en un acte de Ramon Ramon y Vidales.	1
<i>El patró Pere March</i> , drama en un acte de Pompeyus Gener.	1
<i>La Verge Boja</i> , obra en quatre actes, per Enrich Bataille traducció ca- talana, de Carles Costa.	2
<i>El Teatre tal com es</i> , la hermosa Con- ferencia, per Enrich Irving.	25
<i>Doncell qui cerca muller</i> , follia amo- rosa en un preludi y tres actes per Adrià Gual.	2
<i>Ombres d'amor</i> , fantasía en un acte per Joseph Burgas.. . . .	1
<i>El restaurant de la platja</i> , sainet de costums vilatanes, per R. Ramón y Vidales.	1
<i>L'intrús</i> , comedia en tres actes, per Tristan Bernard traducció cata- lana, den Carles Capdevila.	2
<i>Pensant, Sentint y Rient (del cap y de cor)</i> , primer volúm per Pompeu Gener.	1
<i>Pensant, Sentint y Rient (humorades).</i> Volum según.	1
<i>L'amor vetlla</i> , comedia en quatre actes, per G. A. de Caillavet y R. de Flers traducció catalana per Car- les Capdevila.	2

<i>Jutge y part</i> , comedia en un acte, per R. Bracco	I
<i>L'oncle Rector</i> , comedia en dos actes, per M. Folch y Torres.	I 50
<i>L'Abella perduda</i> , diàlech, per Juli Vallmitjana	I
<i>El Corb</i> , impressió escènica en un acte, per Juli Vallmitjana	I
<i>El Somatent de Girona</i> , quadro dramàtich, en un acte y en prosa, per Ferràn Agulló y Vidal. (2. ^a edició.)	I
<i>Els idols</i> , quadro en un acte, per Carme Karr	I
<i>La malalta fingida</i> , comedia en tres actes, per Carles Goldoni.	2
<i>Educació de príncep</i> , comedia moderna en quatre actes per Maurici Donnay	2
<i>La felicitat en un recó</i> , comedia en tres actes de Herman Suderman.	2
<i>De bon tremp</i> , drama en tres actes de Manel Folch y Torres (2. ^a edició).	2

